

Sygn. akt IV U 586/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2015r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania A. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 9 kwietnia 2014 r. (Nr (...))

w sprawie A. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do wypłaty niezrealizowanego świadczenia

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że A. P. przysługuje prawo do wypłaty niezrealizowanego świadczenia po zmarłym A. M. w dniu 11 marca 2014 r. z tytułu przyznanej renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 15 stycznia 2014 r.

Sygn. akt IV U 586 /14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 kwietnia 2014 r. znak: (...)organ rentowy na podstawie art.136 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił A. P. prawa do wypłaty niezrealizowanego świadczenia po zmarłym bracie A. M. w dniu 11.03.2014 r. wskazując, że A. P. nie jest jedną z osób wymienioną w art. 136 ust. 1 w/w ustawy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła A. P. wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji. W uzasadnieniu odwołania skarżąca wskazała, że zmarły był na jej utrzymaniu odkąd stracił pracę, a następnie zachorował na raka. Ubezpieczona wskazała, że finansowała zakup leków A. M., opiekowała się nim, gdy przebywał w hospicjum w S. i ma na to potrzebne dokumenty i faktury (odwołanie k. 1-3).

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.20-21).

Sąd ustalił, co następuje:

Dnia 16 stycznia 2014 r. A. M. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k. 1-4).

W okresie od dnia 27.05.2013 r. do 31.12.2013 r. A. M. był zatrudniony w wymiarze ¼ etatu jako robotnik fizyczny w Usługi (...) – K. P. w Z. (świadcstwo pracy k. 13 akt rentowych) z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalno-rentowe w kwocie 666,45 zł (k. 22v akt organu rentowego).

Od dnia 17 lipca 2013 r. A. M. pobierał zasiłek chorobowy, w tym, od 19.08.2013 r. wypłacany przez ZUS w kwocie 119,73 zł za sierpień, za wrzesień i listopad 2013 r. w kwocie 276,30 zł, za październik i grudzień 2013 r. w kwocie 285,51 zł, za styczeń 135,24 zł, z tymże należność za styczeń z terminem płatności 05.03.2014 r. (k. 39 akt rentowych). Od stycznia 2014 r. do śmierci pozostawała bez żadnych środków do życia.

Orzeczeniem lekarza Orzecznika ZUS z dnia 06.02.2014 r. A. M. został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy i niezdolnego do samodzielnej egzystencji od 03.06.2013 r. do dnia 29 lutego 2016 r. (wypis orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z 06.02.2014 r. k. 20 akt rentowych).

Decyzją z dnia 28 lutego 2014 r. organ rentowy przyznał A. M. rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 15 stycznia 2014 r. ustalając termin płatności świadczenia na 25 dzień każdego miesiąca. Należność za okres od 15 stycznia 2014 r. do 28 lutego 2014 r. wraz z należnością za marzec 2014 r. zostały przesłane A. M. w dniu jego śmierci tj. 11.03.2014 r. i były do odebrania na pocztę. A. P. była upoważniona do odebrania renty, jednakże ze względu na to, że w tym samym dniu zmarł uprawniony do jej odebrania, renta za w/w okres została zwrócona do organu rentowego (decyzja z dn. 28.02.2014r. k. 30, okoliczności niesporne).

A. M. zmarł 11 marca 2014 r., był bezdzietnym kawalerem, jego rodzice zmarli przed nim. A. M. miał siostrę A. P. i brata M. M.. A. M. przed zdiagnozowaniem u niego nowotworu mieszkał sam w W. i sam się utrzymywał z pracy zawodowej. Zachorował w marcu 2013 r., w czerwcu 2013 r. po pierwszej chemii A. M. przeniósł się do rodzinnego domu w T.. Uzyskiwane przez niego środki z tytułu zasiłku chorobowego w kwocie ponad 270 zł miesięcznie za okres od września do grudnia 2013 r. Z powyższej kwoty ubezpieczony nie był w stanie samodzielnie się utrzymać. A. P. dawała mu pieniądze na leki, na wyżywienie, rachunki, ubrania, papierosy, opłacała przejazdy na wizyty do centrum onkologii w W., organizowała mu podróż do pociągu do M., a następnie odbiór z pociągu i przejazd na wizytę lekarską do Centrum Onkologii na U.. Od 07.02.2014 r. A. M. przebywał w hospicjum w S., gdzie zmarł. Od zdiagnozowania u A. M. choroby opiekowała się nim i utrzymywała go siostra A. P. (zeznania świadków: W. A. k. 32v-33v, B. M. k. 33, zeznania ubezpieczonej k. 33v, faktury k.9-14, wydruki przelewów k. 25 i k. 28-31).

Dnia 13 marca 2014 r. A. P. złożyła wniosek do organu rentowego o wypłatę niezrealizowanego świadczenia z tytułu przyznanej A. M. renty (wniosek k. 54 akt rentowych).

Decyzją z dnia 9 kwietnia 2014 r. znak: (...)organ rentowy na podstawie art.136 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił A. P. prawa do wypłaty niezrealizowanego świadczenia po zmarłym bracie A. M. w dniu 11.03.2014 r. wskazując, że A. P. nie jest jedną z osób wymienioną w art. 136 ust. 1 w/w ustawy (decyzja z dn. 09.04.2014 r. k. 56 akt rentowych).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, obdarzonego przez Sąd wiarygodnością.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 136 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenia określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku - małżonkowi

i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku - innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba.

Niezbędnym warunkiem domagania się przez uprawnionych członków rodziny wypłaty świadczenia należnego po zmarłym uprawnionym do emerytury/renty jest uprzednie zgłoszenie przez niego wniosku o świadczenie (zob. wyrok SN z dnia 23 kwietnia 1997 r., II UKN 77/97, OSNAPiUS 1998, nr 2, poz. 55 oraz wyrok SA w Gdańsku z dnia 20 lipca 2011 r., III AUa 254/11, POSAG 2011, nr 3, s. 105-112). Przepis ten dotyczy zatem tych zmarłych emerytów i rencistów, którzy jeszcze nie pobierali świadczeń, lecz przed śmiercią wystąpili z wnioskiem o emeryturę/rentę, w przeciwnym wypadku bowiem bezprzedmiotowy byłby zapis ust. 1 in fine o pozostawianiu uprawnionego na utrzymaniu członka rodziny czy też regulacje zawarte w ust. 2 i 3, w których jest mowa o dalszym prowadzeniu postępowania nieukończonego wskutek śmierci zainteresowanego.

Zgodnie z orzecznictwem Sądów Apelacyjnych „za osoby pozostające na utrzymaniu innych członków rodziny” w rozumieniu art. 136 ust. 1 w/w ustawy uważa się osoby, które bądź to nie posiadają żadnych własnych świadczeń emerytalno-rentowych (gdyż dopiero wystąpiły z wnioskiem o nie), bądź też pobierają wprawdzie takie świadczenia, ale w najniższej wysokości przewidzianej ustawą, a koszt zaspokajania ich usprawiedliwionych potrzeb jest znacznie wyższy (por. wyroki SA: we W. z dnia 11 lipca 2012 r., III AUa 516/12, LEX nr 1217827; w K. z dnia 24 kwietnia 2013 r., III AUa 1439/12, LEX nr 1314760 oraz w S. z dnia 21 maja 2013 r., III AUa 20/13, LEX nr 1378797);

Sąd podziela przy tym pogląd wyrażony w judykaturze, że świadczenie doraźnej pomocy, a nawet opieki nie wchodzi w zakres pojęcia "pozostawanie na utrzymaniu"; pojęcie to bowiem ma ściśle materialne znaczenie, a miarą jego jest zapewnianie środków pieniężnych koniecznych do zaspokojenia "usprawiedliwionych potrzeb" osoby będącej na utrzymaniu (wyroki SA: w K. z dnia 22 marca 2011 r., III AUa 2026/10, LEX nr 1102954 i w B. z dnia 4 czerwca 2013 r., III AUa 1278/12, LEX nr 1324660).

W okolicznościach niniejszej sprawy nie budzi wątpliwości, że A. M. od dnia 01 stycznia 2014 r. nie miał żadnych dochodów, zasiłek chorobowy za okres od 01-14.01.2014 r. został mu wypłacony dopiero w marcu 2014 r. Wcześniej zaś od 17.07.2013 r. pobierał zasiłek chorobowy w niewielkiej wysokości wskazanej w stanie faktycznych rzędu 270 zł miesięcznie. Był chory na nowotwór od marca 2013 r. W związku z tym, że nie był w stanie sam się utrzymać zwrócił się o pomoc do siostry A. P.. A. P. opłacała koszty leków bratu (faktury za okres od lipca 2013 r. do stycznia 2014 r. (k.9-14), wysyłała co miesiąc pieniądze bratu (potwierdzenia przelewów k. 25 i 28-31 na łączną kwotę 2850 zł), które przeznaczane były na żywność, opłaty za rachunki, ubrania, zwracała W. A. pieniądze, które ten dał A. M. na życie, pokrywała koszty biletów do W. na wizyty lekarskie. Bez środków finansowych, które wykladała A. P. na koszty utrzymania i leczenia A. M. nie byłby w stanie utrzymać się sam. Zasiłek chorobowy, który uzyskiwał zmarły wystarczał mu jedynie na papierosy (zeznania świadków: W. A., B. M., zeznania ubezpieczonej). Od 03 czerwca 2013 r. A. M. został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy i niezdolnego do samodzielnej egzystencji, co powoduje, że jego stan zdrowia nie pozwalał mu na wykonywanie żadnych prac dorywczych. Głównym źródłem utrzymania A. M. były środki uzyskiwane od A. P.. A. M. nie doczekał również wypłaty renty z tytułu niezdolności do pracy, więc od stycznia 2014 r. do śmierci był bez żadnych środków do życia, poza tymi uzyskiwanymi od A. P.. Tylko A. P. opiekowała się bratem A. M. w chorobie. M. M. brak zmarłego nie miał środków finansowych na utrzymywanie brata, bowiem utrzymywał się tylko z prac dorywczych (zeznania w/w świadków i ubezpieczonej). A. P. pokrywała również wydatki związane z pobytem A. M. w hospicjum, a następnie koszty jego pogrzebu. Sąd obdarzył wiarygodnością dowód z zeznań świadków: W. A., B. M. oraz dowód z zeznań ubezpieczonej w charakterze strony. Wymienione dowody są spójne, logiczne, korespondują ze sobą i dają pełny obraz tego z jakich środków utrzymywał się A. M..

A. M. zmarł jako bezdzietny kawaler, dlatego uprawnioną osobą do złożenia wniosku o wypłatę niezrealizowanego świadczenia jest jego siostra A. P., na utrzymaniu której pozostawał (zob. wyrok SA w Łodzi z dnia 17 stycznia 1997 r., III AUa 166/96, OSA 1997, z. 11-12, poz. 47).

Mając na uwadze, że A. M. przyznane zostało prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 15 stycznia 2014 r. i świadczenie to nie zostało wypłacone wymienionemu do dnia jego śmierci tj. do 11.03.2014 r., prawo

do wypłaty niezrealizowanego świadczenia obejmuje okres od dnia 15 stycznia 2014r. do 31.03.2014 r. (miesiąc, w którym nastąpił zgon uprawnionego) i należność za ten okres powinna być wypłacona A. P..

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w wyroku.

Sygn. akt IV U 586 /14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 kwietnia 2014 r. znak: (...)organ rentowy na podstawie art.136 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił A. P. prawa do wypłaty niezrealizowanego świadczenia po zmarłym bracie A. M. w dniu 11.03.2014 r. wskazując, że A. P. nie jest jedną z osób wymienioną w art. 136 ust. 1 w/w ustawy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła A. P. wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji. W uzasadnieniu odwołania skarżąca wskazała, że zmarły był na jej utrzymaniu odkąd stracił pracę, a następnie zachorował na raka. Ubezpieczona wskazała, że finansowała zakup leków A. M., opiekowała się nim, gdy przebywał w hospicjum w S. i ma na to potrzebne dokumenty i faktury (odwołanie k. 1-3).

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.20-21).

Sąd ustalił, co następuje:

Dnia 16 stycznia 2014 r. A. M. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k. 1-4).

W okresie od dnia 27.05.2013 r. do 31.12.2013 r. A. M. był zatrudniony w wymiarze ¼ etatu jako robotnik fizyczny w Usługi (...) – K. P. w Z. (świadcstwo pracy k. 13 akt rentowych) z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalno-rentowe w kwocie 666,45 zł (k. 22v akt organu rentowego).

Od dnia 17 lipca 2013 r. A. M. pobierał zasiłek chorobowy, w tym, od 19.08.2013 r. wypłacany przez ZUS w kwocie 119,73 zł za sierpień, za wrzesień i listopad 2013 r. w kwocie 276,30 zł, za październik i grudzień 2013 r. w kwocie 285,51 zł, za styczeń 135,24 zł, z tymże należność za styczeń z terminem płatności 05.03.2014 r. (k. 39 akt rentowych). Od stycznia 2014 r. do śmierci pozostawała bez żadnych środków do życia.

Orzeczeniem lekarza Orzecznika ZUS z dnia 06.02.2014 r. A. M. został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy i niezdolnego do samodzielnej egzystencji od 03.06.2013 r. do dnia 29 lutego 2016 r. (wypis orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z 06.02.2014 r. k. 20 akt rentowych).

Decyzją z dnia 28 lutego 2014 r. organ rentowy przyznał A. M. rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 15 stycznia 2014 r. ustalając termin płatności świadczenia na 25 dzień każdego miesiąca. Należność za okres od 15 stycznia 2014 r. do 28 lutego 2014 r. wraz z należnością za marzec 2014 r. zostały przesłane A. M. w dniu jego śmierci tj. 11.03.2014 r. i były do odebrania na pocztę. A. P. była upoważniona do odebrania renty, jednakże ze względu na to, że w tym samym dniu zmarł uprawniony do jej odebrania, renta za w/w okres została zwrócona do organu rentowego (decyzja z dn. 28.02.2014r. k. 30, okoliczności niesporne).

A. M. zmarł 11 marca 2014 r., był bezdzietnym kawalerem, jego rodzice zmarli przed nim. A. M. miał siostrę A. P. i brata M. M.. A. M. przed zdiagnozowaniem u niego nowotworu mieszkał sam w W. i sam się utrzymywał z pracy zawodowej. Zachorował w marcu 2013 r., w czerwcu 2013 r. po pierwszej chemii A. M. przeniósł się do rodzinnego domu w T.. Uzyskiwane przez niego środki z tytułu zasiłku chorobowego w kwocie ponad 270 zł miesięcznie za okres od września do grudnia 2013 r. Z powyższej kwoty ubezpieczony nie był w stanie samodzielnie się utrzymać. A. P. dawała mu pieniądze na leki, na wyżywienie, rachunki, ubrania, papierosy, opłacała przejazdy na wizyty do centrum

onkologii w W., organizowała mu podróż do pociągu do M., a następnie odbiór z pociągu i przejazd na wizytę lekarską do Centrum Onkologii na U.. Od 07.02.2014 r. A. M. przebywał w hospicjum w S., gdzie zmarł. Od zdiagnozowania u A. M. choroby opiekowała się nim i utrzymywała go siostra A. P. (zeznania świadków: W. A. k. 32v-33v, B. M. k. 33, zeznania ubezpieczonej k. 33v, faktury k.9-14, wydruki przelewów k. 25 i k. 28-31).

Dnia 13 marca 2014 r. A. P. złożyła wniosek do organu rentowego o wypłatę niezrealizowanego świadczenia z tytułu przyznanej A. M. renty (wniosek k. 54 akt rentowych).

Decyzją z dnia 9 kwietnia 2014 r. znak: (...)organ rentowy na podstawie art.136 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił A. P. prawa do wypłaty niezrealizowanego świadczenia po zmarłym bracie A. M. w dniu 11.03.2014 r. wskazując, że A. P. nie jest jedną z osób wymienioną w art. 136 ust. 1 w/w ustawy (decyzja z dn. 09.04.2014 r. k. 56 akt rentowych).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, obdarzonego przez Sąd wiarygodnością.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 136 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenia określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku - małżonkowi i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku - innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba.

Niezbędnym warunkiem domagania się przez uprawnionych członków rodziny wypłaty świadczenia należnego po zmarłym uprawnionym do emerytury/renty jest uprzednie zgłoszenie przez niego wniosku o świadczenie (zob. wyrok SN z dnia 23 kwietnia 1997 r., II UKN 77/97, OSNAPiUS 1998, nr 2, poz. 55 oraz wyrok SA w Gdańsku z dnia 20 lipca 2011 r., III AUa 254/11, POSAG 2011, nr 3, s. 105-112). Przepis ten dotyczy zatem tych zmarłych emerytów i rencistów, którzy jeszcze nie pobierali świadczeń, lecz przed śmiercią wystąpili z wnioskiem o emeryturę/rentę, w przeciwnym wypadku bowiem bezprzedmiotowy byłby zapis ust. 1 in fine o pozostawianiu uprawnionego na utrzymaniu członka rodziny czy też regulacje zawarte w ust. 2 i 3, w których jest mowa o dalszym prowadzeniu postępowania nieukończonego wskutek śmierci zainteresowanego.

Zgodnie z orzecznictwem Sądów Apelacyjnych „za osoby pozostające na utrzymaniu innych członków rodziny” w rozumieniu art. 136 ust. 1 w/w ustawy uważa się osoby, które bądź to nie posiadają żadnych własnych świadczeń emerytalno-rentowych (gdyż dopiero wystąpiły z wnioskiem o nie), bądź też pobierają wprawdzie takie świadczenia, ale w najniższej wysokości przewidzianej ustawą, a koszt zaspokajania ich usprawiedliwionych potrzeb jest znacznie wyższy (por. wyroki SA: we W. z dnia 11 lipca 2012 r., III AUa 516/12, LEX nr 1217827; w K. z dnia 24 kwietnia 2013 r., III AUa 1439/12, LEX nr 1314760 oraz w S. z dnia 21 maja 2013 r., III AUa 20/13, LEX nr 1378797);

Sąd podziela przy tym pogląd wyrażony w judykaturze, że świadczenie doraźnej pomocy, a nawet opieki nie wchodzi w zakres pojęcia "pozostawanie na utrzymaniu"; pojęcie to bowiem ma ściśle materialne znaczenie, a miarą jego jest zapewnianie środków pieniężnych koniecznych do zaspokojenia "usprawiedliwionych potrzeb" osoby będącej na utrzymaniu (wyroki SA: w K. z dnia 22 marca 2011 r., III AUa 2026/10, LEX nr 1102954 i w B. z dnia 4 czerwca 2013 r., III AUa 1278/12, LEX nr 1324660).

W okolicznościach niniejszej sprawy nie budzi wątpliwości, że A. M. od dnia 01 stycznia 2014 r. nie miał żadnych dochodów, zasiłek chorobowy za okres od 01-14.01.2014 r. został mu wypłacony dopiero w marcu 2014 r. Wcześniej zaś od 17.07.2013 r. pobierał zasiłek chorobowy w niewielkiej wysokości wskazanej w stanie faktycznych rzędu 270 zł miesięcznie. Był chory na nowotwór od marca 2013 r. W związku z tym, że nie był w stanie sam się utrzymać zwrócił

się o pomoc do siostry A. P.. A. P. opłacała koszty leków bratu (faktury za okres od lipca 2013 r. do stycznia 2014 r. (k.9-14), wysyłała co miesiąc pieniądze bratu (potwierdzenia przelewów k. 25 i 28-31 na łączną kwotę 2850 zł), które przeznaczone były na żywność, opłaty za rachunki, ubrania, zwracała W. A. pieniądze, które ten dał A. M. na życie, pokrywała koszty biletów do W. na wizyty lekarskie. Bez środków finansowych, które wykladała A. P. na koszty utrzymania i leczenia A. M. nie byłoby w stanie utrzymać się sam. Zasiłek chorobowy, który uzyskiwał zmarły wystarczał mu jedynie na papierosy (zeznania świadków: W. A., B. M., zeznania ubezpieczonej). Od 03 czerwca 2013 r. A. M. został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy i niezdolnego do samodzielnej egzystencji, co powoduje, że jego stan zdrowia nie pozwalał mu na wykonywanie żadnych prac dorywczych. Głównym źródłem utrzymania A. M. były środki uzyskiwane od A. P.. A. M. nie doczekał również wypłaty renty z tytułu niezdolności do pracy, więc od stycznia 2014 r. do śmierci był bez żadnych środków do życia, poza tymi uzyskiwanymi od A. P.. Tylko A. P. opiekowała się bratem A. M. w chorobie. M. M. brak zmarłego nie miał środków finansowych na utrzymywanie brata, bowiem utrzymywał się tylko z prac dorywczych (zeznania w/w świadków i ubezpieczonej). A. P. pokrywała również wydatki związane z pobytem A. M. w hospicjum, a następnie koszty jego pogrzebu. Sąd obdarzył wiarygodnością dowód z zeznań świadków: W. A., B. M. oraz dowód z zeznań ubezpieczonej w charakterze strony. Wymienione dowody są spójne, logiczne, korespondują ze sobą i dają pełny obraz tego z jakich środków utrzymywał się A. M..

A. M. zmarł jako bezdzietny kawaler, dlatego uprawnioną osobą do złożenia wniosku o wypłatę niezrealizowanego świadczenia jest jego siostra A. P., na utrzymaniu której pozostawał (zob. wyrok SA w Łodzi z dnia 17 stycznia 1997 r., III AUa 166/96, OSA 1997, z. 11-12, poz. 47).

Mając na uwadze, że A. M. przyznane zostało prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 15 stycznia 2014 r. i świadczenie to nie zostało wypłacone wymienionemu do dnia jego śmierci tj. do 11.03.2014 r., prawo do wypłaty niezrealizowanego świadczenia obejmuje okres od dnia 15 stycznia 2014r. do 31.03.2014 r. (miesiąc, w którym nastąpił zgon uprawnionego) i należność za ten okres powinna być wypłacona A. P..

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w wyroku.